

Anonymizovaná verze

Překlad

C-687/21 – 1

Věc C-687/21

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

16. listopadu 2021

Předkládající soud:

Amtsgericht Hagen (Německo)

Datum předkládacího rozhodnutí:

11. října 2021

Žalobce:

BL

Žalovaná:

Saturn Electro-Handelsgesellschaft mbH Hagen

[omissis]

Amtsgericht Hagen (okresní soud v Hagen, Německo)

Usnesení

Ve věci

BL, [omissis] 44319 Dortmund,

žalobce,

[omissis]

proti

Saturn Electro-Handelsgesellschaft mbH Hagen, [omissis] Hagen,

žalované,

[*omissis*]

se projednávaná věc předkládá Soudnímu dvoru Evropské unie za účelem objasnění následujících otázek:

1) Je ustanovení o náhradě újmy obsažené v evropském obecném nařízení o ochraně osobních údajů [článek 82 (obecného nařízení o ochraně osobních údajů, dále jen „GDPR“)] neúčinné z důvodu neurčitosti úpravy o právních následcích, které musí být vyvozeny v případě nehmotné újmy?

2) Je pro účely přiznání nároku na náhradu újmy nezbytné, aby se dospělo k závěru, že kromě neoprávněného obeznámení neoprávněné třetí osoby s údaji, které mají být chráněny, nastala nehmotná újma, kterou musí osoba uplatňující nárok prokázat?

3) Postačuje k porušení GDPR okolnost, že osobní údaje subjektu údajů (jméno, adresa, povolání, příjem, zaměstnavatel) jsou v důsledku nedopatření zaměstnanců dotčeného podniku omylem předány třetí osobě, a to vtištěné na papíře, ve formě listinného dokumentu?

4) Jedná se o protiprávní další zpracování [osobních údajů] v důsledku neúmyslného předání (zpřístupnění) třetí osobě, jestliže podnik prostřednictvím svých zaměstnanců údaje, které jsou mimoto zadány do zařízení pro elektronické zpracování dat, nedopatřením předal v tištěné podobě neoprávněné třetí osobě [čl. 2 odst. 1, čl. 5 odst. 1 písm. f), čl. 6 odst. 1 a článek 24 GDPR]?

5) Jedná se o nehmotnou újmu ve smyslu článku 82 GDPR již v případě, že se třetí osoba, která dokument s osobními údaji obdržela, před tím, než byla listina, ve které jsou zmíněné informace obsaženy, vrácena, s danými údaji neseznámila, nebo ke vzniku nehmotné újmy ve smyslu článku 82 GDPR postačuje zneklidnění osoby, jejíž osobní údaje byly protiprávně předány, protože v případě jakéhokoli neoprávněného zpřístupnění osobních údajů existuje možnost, kterou nelze vyloučit, že by dané údaje přece jen mohly být rozšířeny mezi neznámé množství osob nebo dokonce zneužity?

6) Za jak závažné je třeba dané porušení považovat, pokud lze náhodnému předání [osobních údajů] třetí osobě zabránit lepší kontrolou pomocných zaměstnanců působících u daného podniku nebo lepší organizací zabezpečení údajů, například odděleným vyřizováním výdeje zboží a smluvní dokumentace, především pokud jde o dokumentaci týkající se financování, pomocí samostatného výdejního listu nebo tím, že budou v rámci podniku zaměstnancům výdeje zboží předány bez zapojení zákazníka, kterému byly vtištěné dokumenty včetně dokladu opravňujícího k vyzvednutí vydány [čl. 32 odst. 1 písm. b) a odst. 2, jakož i čl. 4 bod 7 GDPR]?

7) Rozumí se náhradou nehmotné újmy přiznání plnění sankční povahy, jako je tomu v případě smluvní pokuty?

Odůvodnění:

Předkládající soud má rozhodnout o následujícím skutkovém stavu:

Žalobce v původním řízení se vydal do obchodních prostor žalovaného podniku, aby tam zakoupil domácí spotřebič, přičemž kupní cena měla být financována třetí stranou.

Za tímto účelem zaměstnanec uvedeného podniku sepsal příslušnou kupní a úvěrovou smlouvu, která byla následně vložena do počítačového informačního systému žalovaného podniku.

Ve zmíněných podkladech byly vedle příjmení a křestního jména uvedeny i adresa, místo bydliště, zaměstnavatel, příslušný příjem zákazníka pobíraný u zaměstnavatele a bankovní údaje.

O sjednání smlouvy a o výsledné smlouvě byly vyhotoveny dokumenty, které byly poté, co byly příslušným způsobem podepsány oběma stranami, v tištěné formě předány do rukou žalobce.

Žalobce se s těmito dokumenty, které spolu byly navzájem pevně spojeny (sešity kancelářskými sponkami), odebral k výdejnímu místu, na které byl odkázán a kde měli jiní zaměstnanci žalovaného podniku zařídit vydání zboží.

Tam se o výdej zboží starali dva pomocní zaměstnanci. Vedoucí tohoto úseku se právě věnoval výdeji jiného zboží a nebyl přítomen přímo v místě výdeje zboží.

Před žalobce se prodral jiný zákazník, čehož si však daní zaměstnanci nevšimli, a obdržel od nich domácí spotřebič, který si zakoupil žalobce, i příslušné smluvní dokumenty, které jim žalobce předal, a to včetně osobních údajů, které jsou uvedeny výše.

Zmíněná třetí osoba s domácím spotřebičem a dokumenty odešla. Nastalý omyl byl poté odhalen vedoucím. Vedoucí se během následující půlhodiny snažil o vrácení daného domácího spotřebiče i dokumentů, a to úspěšně. Přibližně 30 minut poté, co byly dokumenty vydány třetí osobě, je žalobce obdržel zpět.

Žalovaná se pokusila žalobce odškodnit tím, že mu – nyní bezplatně – nabídla dodání daného domácího spotřebiče k bytu žalobce, což však žalobce odmítl jako nedostatečné.

Žalobce nyní od žalovaného podniku požaduje odškodnění za nehmotnou újmu, a to i na základě GDPR. Tento podnik namítá, že nedošlo ani k porušení GDPR, ani ke vzniku újmy.

Mimoto je případné porušení GDPR vázáno na určitou míru závažnosti, která v tomto případě není naplněna. Skutečnost, že došlo ke zneužití údajů, tedy k využití osobních údajů žalobce ze strany třetí osoby, nebyla ani tvrzena, ani doposud nevyšla najevo.

Předkládající soud má za to, že v případě, že je článek 82 GDPR účinný, mohl by nárok na náhradu újmy za nehmotnou újmu, o které pojednává, vzniknout v případě, že tento nárok zakládá již předání listinného dokumentu, který obsahuje rovněž osobní údaje žalobce, neoprávněné třetí osobě.

Za účelem odstranění pochybností o správnosti výkladu zastávaného předkládajícím soudem je třeba žádost o rozhodnutí o předběžné otázce chápat rovněž v tom smyslu, že je třeba objasnit, zda se již v případě, kdy z nedbalosti došlo k vydání listinných dokumentů o údajích, které byly zahrnuty do elektronického zpracování údajů, neoprávněné třetí osobě, v podstatě jedná o porušení GDPR, což žalovaný podnik důrazně odmítá, přičemž důkazní břemeno ohledně prokázání nevinu nese daný podnik.

Dále je třeba na základě výkladu článku 82 GDPR objasnit, do jaké míry může uplatnění nároku na náhradu újmy zčásti nebo zcela bránit okolnost, že došlo ke spoluzavinění. Odůvodnění GDPR k výše uvedeným výkladovým otázkám neobsahuje bližší informace.

[omissis]